

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

3. Tertia. Ordo sacer.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

finem Novitatus alterius. Secundo, deberet, nubere ei, qui Monachus fuit. Tertio, deberet nubere ei, qui illam desepit, dum per fictum ingressum eam deserere voluit.

6. Vel loquimur de eo, qui Novitatum assumpsit, & de hoc dicitur, quamvis licite ingrediatur, tamen ipsum non esse liberum absolute a sponsalibus, sed si forte egrediatur ante professionem, debere observare promissionem darum alteri, si alter velit. Ratio potissima, præter cæteras, est, quia ingressus in Novitatum non solvit sponsalia ex sui natura, cum novitatus possit egredi, & sponsalia adimplere. Neque ex jure positivo: illud enim, quod modo dixi, concedi a jure professionis non potest extendi ad Novitatum, tum quia, quæ pendet a jure positivo non possunt extendi de casu in casum; tum quia disparitas est manifesta, nam professio constituit statum perpetuum, quod non constituit Novitatus.

Votum assumendi Religionem.

7. Inquires. Si professio Religiosa dissolvit sponsalia, dissolvitne etiam votum simplex eandem assumendi?

Respondeo, cum distinctione, quæ consequitur ex dictis. Vel enim est firmo, An licite ejusmodi votum emittatur a Sponsis, & Aio, licite emitti, quia sicut licitum est Sponso profiteri in religione, ita, & illam vovere, præcise ab aliquibus circumstantiis, quæ illud infecerunt, qualis esset, fuisse a Sponso sponsam violatam, de quibus lib. 7. in Dec. c. 5. §. 3. à n. 33. dictum est id, quod ego iterum, iterumque monere soleo. Vide max §. 4. 8.

Vel sermo est, An eo ipso dissolvantur sponsalia: & Aio, licet alter, qui non vovit, possit, si velit, recedere a sponsalibus, quia, ut modo in simili diximus, alter per prædictum votum jam renunciat Matrimonio, atque adeo nunc pro dissolutione jam mutuo consensus adesse; Tamen, non eo ipso constitueret dissolutio: Nam si is, qui Religionem vovit, in nulla forte ex Religionibus admittatur, seu quoquo modo a Religione liber egrediatur, debet stare in iuris sponsalibus, si alter, qui remansit in sæculo, sic velit. Ratio est eadem, quam modo dixi de Novitatu, quia votum prædictum, nec ex natura sua habet sponsalia dissolvere, neque ex jure Ecclesiastico: cum nullibi in jure hoc privilegium ejusmodi voto concedatur. Ita Castr. l. c. p. 20 n. 6.

8. Quæres. Si quis vovisset Religionem assumere, ut etiam si quis vovisset ordinari in Sacris, & deinde contraheret sponsalia, validæne essent hæc sponsalia, & ad illa tenereturne, is, qui vovit?

Respondeo. Nec valida erunt, nec ad illa tenebitur, etiam si illa jurasset, quia tunc, sponsalia subsequencia votum, sunt de re illicita. Si tamen præter dicta sponsalia intercessisset defloratio, vel quid simile, alia profus est ratio, de qua ego l. 7. in Dec. c. 5. §. 3. à num. 34. plenè disserui.

TERTIA CAUSA.

§. III. Ordo Sacer.

1. Posito, quod Ordinem Sacrum susceperis, non est dubium sponsalia remanere dissoluta, quia jam assumptus est status Matrimonio insociabilis. Ordinem Sacrum dixi, per Minores enim ea non dissolvit, cum illi status Nuptiis incompatibiles non constituent, certum est. At controversia esse potest, an eundem Ordinem Sacrum Sponsus licite possit, inita sponsa, suscipere?

Respondeo licite, ex Pontio, Layman, aliisque citatis à Castropalao, l. c. p. 19. & ex Diana, aliisque, quos citat, sequitur Averfa, quæst. 7. de sponsal. sect. 12. Vers. Dicit tamen. Ratio est, aiunt, quia etiam status, quem af-

fert Ordo Sacer est admodum perfectus, & statui Religioso a quopollens. Sed illicitè ex Sanch. Coninch. Rebellio, Castropalao eos ibidem citante, quibus adde Gasp. Hurt. d. 2. de marr. diff. 4. Ratio est, inquit, quia Ordini Sacro, tamen si perfectum certè statum vicendi is contineat, non conceditur a jure sponsalia dirimere, cum è contra statui Religioso, propter ejus peculiarem, singularemque perfectionem, id concedatur in supra dicto Textu, c. 2. de convers. coniug.

Vtraque sententia sua probabilitate non caret.

Votum assumendi Ordines Sacros.

2. Quid de Voto assumendi Ordines Sacros? Respondeo. Si votum fuerit emissum ante sponsalia jam modo §. 2. n. 8. dixi, si vero postea, allati Doctores num. præced. cum Pontio, & Layman, consequenter dicent, & quidem probabiliter ejusmodi votum licite emitti a Sponsis, & debere ab eisdem observari, & per illud eodem modo dissolvi sponsalia, quo ibidem num. 7. diximus de voto ingrediendi Religionem. At verò Doctores eodem num. præced. allati cum Sanch. & Castrop. cap. 10. num. 2. consequenter, & item probabiliter, doceant illicitè emittitur de illud non acceptari a Deo, nec per illud dissolvi sponsalia. Ratio vtriusque sententiæ est, quia cum prior concedat licite dissolvi sponsalia per ipsum Ordinem Sacrum, licite etiam concedat per ejus votum, cum vero posterior neget id Ordini Sacro, negabit etiam ejus voto.

3. Gasp. Hurtadus l. c. cit. ait, etiam in hac sententia posteriori, mortua vxore, debere Sponsum suscipere Ordines ad observandum votum, quod non potuit tempore vite uxoris adimplere; Sed est distinguendum. Si enim vovit suscipere Ordines pro tempore, quo forte superviveret vxori, obligatur, ut in simili dicam infra §. 5. num. 22. quia sic promissum votum est de re bonæ. At si pronovit absolute pro omni tempore, cum votum sit de mala, votum non subsistit, quia in hac sententia fit contra jus sponsæ, atque adeo nunquam obligare poterit.

QVARTA CAUSA.

§. IV. Votum simplex Castitatis, seu Celibatus.

1. A Sero Primò, probabile esse per votum simplex Castitatis, seu Celibatus post sponsalia emissum dissolvi ex vtraque parte sponsalia, & illud licite emitti ab altero ex Sponsis, etiam altero tenente. Ita docent plerique cum Averf. ut S. Thom. Vasq. Suar. Bonacjin. Pontius quos citat, sequiturque Averf. l. c. cit. V. Sed dicendum, Ratio est, inquit, quia per ejusmodi votum assumit quis statum, valde perfectum, & Deo gratum cum eidem Deo se illi offert: sicuti quamvis perfectiore modo facit is, qui se dicat Deo per professionem religiosam.

2. Moneo autem, hanc sententiam, habere locum in foro conscientie tantum, nam in foro externo quis Index credat, te verè ob votum simplex Castitatis sponsalia deserere?

3. Moneo item, habere locum in vero voto facto ob cultum Dei, seu animæ salutem, secus, si ob odium sponsæ vel quid simile; tunc enim non esset votum, ut sibi explicatur, cum disputatur de voto.

4. Atque has duas monitiones habere debere etiam locum in præcedentibus votis assumendi Religionem, vel Ordinem Sacrum, jam vides.

5. Affero Secundo, probabile item esse, illicitè, & invalide emitti ejusmodi votum Castitatis, seu Celibatus post sponsalia, vnde per illud ea nequaquam dissolvi.

Ratio hujus probabilitatis est, quia non sufficit quæcunque perfectio operis ad tollendam obligationem iustitiæ, qualis invenitur in sponsalibus, sed id debet in jure concedi